

INFORMATOR PRAWNY

INFORMATOR PRAWNY OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE WROCŁAWIU
SPORZĄDZONY PRZEZ CENTRUM DOSKONALENIA ZAWODOWEGO OIRP WROCŁAW

NUMER 3 • CZERWIEC 2023

źródło: Canva

DRODZY CZYTELNICY!

Oddajemy w Państwa ręce trzeci numer informatora. Z uwagi na orzeczenia TSUE oraz aktywność ustawodawcy, tematów problematycznych nie brakuje.

Przygotowaliśmy dla Państwa przegląd z ostatniego miesiąca.

Mamy nadzieję, że i tym razem znajdą Państwo coś dla siebie - treści istotne w pracy oraz pomocne w życiu codziennym.

Miłej lektury!

SPIS TREŚCI

Najnowsze orzecznictwo TSUE

Facebook jest zobowiązany do udostępnienia danych KE

• str. 2

Banki bez wynagrodzenia

• str. 3

Rekompensaty za izolację (nie) dla migrantów

• str. 4

Spoofting a smishing

• str. 7

Nowość

Wrocławski monitor orzeczniczy

• str. 9

Wspólnota ukarana za naruszenie danych osobowych

• str. 10

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO TSUE

FACEBOOK JEST ZOBOWIĄZANY DO UDOSTĘPNIENIA DANYCH KE WYROK TSUE Z 24 MAJA 2023 R. W SPRAWACH T-451/20 I T-452

Skarga Meta Platforms Ireland (grupa Facebook) na żądanie przekazania Komisji dokumentów zidentyfikowanych za pomocą haseł wyszukiwania została oddalona. Skarga była skutkiem zażądania przez Komisję Europejską od irlandzkiego oddziału Facebooka informacji nt. dochodzenia w sprawie danych Facebooka na terenie Europy i rynku internetowego. Zdaniem Sądu, Meta Platforms Ireland nie udało się wykazać, że żądanie przekazania dokumentów, które należało zidentyfikować za pomocą haseł wyszukiwania, wykraczało poza to, co konieczne, oraz że ustanowienie wirtualnego pokoju danych nie zapewniało wystarczająco ochrony wrażliwych danych osobowych.

W świetle całości powyższych rozważań Sąd doszedł do wniosku, że przeszkoda w korzystaniu z prawa do poszanowania życia prywatnego, spowodowana zaskarżoną decyzją, spełnia warunki określone w art. 52 ust. 1 karty i w związku z tym oddalił zarzuty szczegółowe dotyczące naruszenia art. 7 karty. Jako że pozostałe zarzuty podniesione przez Meta Platforms Ireland również okazały się bezzasadne, Sąd oddalił skargę w całości.

Był to pierwszy przypadek badania zgodności z prawem żądania informacji za pomocą haseł wyszukiwania, czego podstawą jest Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu.

źródło: Adobe Stock

Za: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Komunikat prasowy nr 83/23, Luksemburg, 24 maja 2023 r.
Wyrok Sądu w sprawie T-451/20 | Meta Platforms Ireland/Komisja,
<https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2023-05/op230083pl.pdf>, dostęp na dzień 20.06.2023 r.

EMMENTALER NADAL TYLKO SEREM

Sąd UE oddalił skargę Spółki Emmentaler Switzerland, która wniosła skargę o stwierdzenie nieważności decyzji o odmowie zarejestrowania znaku słownego Emmentaler, która odnosi się do sera. W wyroku z 24 maja 2023 r. w sprawie T-2/21 TSUE za Izbą Odwoławczą potwierdził, iż termin „emmentaler” ma dla właściwego kręgu odbiorców niemieckich charakter opisowy w odniesieniu do rodzaju sera i nie jest postrzegane jako wskazówka pochodzenia geograficznego wspomnianego sera.

Za: Wyrok TSUE z dnia 24 maja 2023 r. w sprawie T-2/21, <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=274062&pageIndex=0&doclang=PL&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=172499>, dostęp: 20.06.2023

źródło: Canva

BANKI BEZ WYNAGRODZENIA

Na wyroki w sprawach frankowych czekali zarówno kredytobiorcy, jak i sektor bankowy. Pierwsza z nich o sygn. C-520/21 dotyczyła tego, czy po unieważnieniu umowy we frankach, bankowi, jak i konsumentowi należy się opłata za korzystanie z kapitału – TSUE orzekł, że bankowi nie należy się wynagrodzenie za korzystanie z kapitału.

Druga sprawa o sygn. C-287/22 dotyczyła kwestii zawieszenia spłaty rat kredytu na czas procesu w celu zabezpieczenia skuteczności orzeczenia, co jest istotne w przypadku niestabilnej sytuacji finansowej banków, u którego kredytobiorca zaciągnął zobowiązanie.

W sprawie C-287/22 Trybunał stwierdził, że do państw członkowskich należy określenie w drodze ich prawa krajowego szczegółowych zasad, w ramach których następuje stwierdzenie nieuczciwego charakteru warunku w umowie i występują konkretne skutki tego stwierdzenia. Jednakże wspomniane stwierdzenie powinno umożliwić przywrócenie sytuacji prawnej i faktycznej, w jakiej znajdowałby się zainteresowany konsument w przypadku braku takiego nieuczciwego warunku. Takie uregulowanie przez prawo krajowe ochrony zagwarantowanej konsumentom przez dyrektywę 93/13 nie może bowiem naruszać istoty tej ochrony.

Ponadto Trybunał wskazał, że skutki unieważnienia umowy zawierającej nieuczciwe warunki podlegają prawu krajowemu.

źródło: Canva

Jak podkreślił Trybunał, prawo Unii nie stoi na przeszkodzie temu, by w przypadku uznania umowy kredytu hipotecznego zawierającej nieuczciwe warunki za nieważną, konsumenci żądali od banku rekompensaty wykraczającej poza zwrot zapłaconych rat miesięcznych. Prawo to stoi natomiast na przeszkodzie temu, by banki dochodziły podobnych roszczeń względem konsumentów. Trybunał uznał, że przyznanie takiego prawa przyczyniłoby się do wyeliminowania efektu odstraszającego wywieranego na przedsiębiorców. Jednocześnie, skuteczność ochrony przyznanej konsumentom przez dyrektywę byłaby zagrożona, gdyby byli oni narażeni, w związku z powoływaniem się na swoje prawa wynikające z dyrektywy, na ryzyko zapłaty takiej rekompensaty.

Taka wykładnia groziłaby stworzeniem sytuacji, w których bardziej korzystne dla konsumentów byłoby raczej kontynuowanie wykonania umowy zawierającej nieuczciwy warunek niż skorzystanie z praw, które wywodzą oni ze wspomnianej dyrektywy.

Za:

1) Za: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Komunikat prasowy nr 99/23, Luksemburg, 15 czerwca 2023 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-520/21

<https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2023-05/cp230083pl.pdf>, dostęp na dzień 20.06.2023 r.

COVID I BREXIT W ŚWIETLE ORZECZEŃ TSUE

źródło: Canva

REKOMPENSATY Z TYTUŁU NAŁOŻENIA ŚRODKA W POSTACI IZOLACJI NIE DLA MIGRANTÓW?

Chociaż regulacje covidowe od 1 lipca 2023 r. przejdą do historii, postępowania w sprawach obostrzeń i ich konsekwencji dla obywateli UE są i będą w toku zapewne jeszcze przez kilkadziesiąt lat. Trybunał w sprawie C-411/22 | Thermalhotel Fontana Swobodny wyrokiem z dnia 15 czerwca 2023 r. rozstrzygnął, czy rekompensata przyznana pracownikom w okresie ich izolacji stanowi „świadczenie z tytułu choroby” w rozumieniu rozporządzenia w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i czy w konsekwencji wchodzi ona w zakres stosowania tego rozporządzenia. Swobodny przepływ pracowników stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego uzależniającemu przyznanie rekompensaty z tytułu nałożenia środka w postaci izolacji od warunku, by taki środek został zarządzony przez organy administracyjne tego państwa. Jak wskazał TSUE, "(...)warunek zamieszkiwania na terytorium krajowym stanowi, w braku uzasadnienia, dyskryminację pośrednią, ponieważ ze swej natury może dotyczyć on w większym stopniu pracowników migrujących aniżeli pracowników krajowych i w konsekwencji istnieje ryzyko postawienia tych pierwszych w gorszej sytuacji".

Za: TSUE, Komunikat prasowy nr 100/23 Luksemburg, 15 czerwca 2023 r.
Wyrok Trybunału w sprawie C-411/22 | Thermalhotel Fontana chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2023-06/cp230100pl.pdf
dostęp na dzień 20.06.2023 r.

źródło: Canva

UTRATA STATUSU OBYWATELA UE - CZY JEST MOŻLIWOŚĆ ZASKARŻENIA AKTU?

Wyroki Trybunału w sprawach C-499/21 P | Silver i in./Rada, C-501/21 P | Shindler i in./Rada i C-502/21 P | Price/Rada

W przypadku obywateli brytyjskich utrata statusu obywatela Unii i w konsekwencji utrata praw związanych z tym statusem jest automatycznym skutkiem tylko i wyłącznie decyzji o wystąpieniu z Unii podjętej w suwerenny sposób przez Zjednoczone Królestwo, a nie skutkiem umowy o wystąpieniu lub decyzji Rady. Trybunał zbadał z urzędu kwestię, czy ci obywatele brytyjscy mają interes prawny. W tym względzie przypomniał, że decyzja o wystąpieniu podlega wyłącznej woli danego państwa członkowskiego, przy poszanowaniu jego wymogów konstytucyjnych, i zależy zatem tylko od jego suwerennego wyboru. Trybunał doszedł do wniosku, że obywatele brytyjscy nie mają interesu prawnego w zaskarżeniu spornych aktów, oraz że w związku z tym Sąd słusznie odrzucił ich skargi jako niedopuszczalne.

Za: TSUE, Komunikat prasowy nr 101/23 Luksemburg, 15 czerwca 2023 r.
Wyroki Trybunału w sprawach C-499/21 P | Silver i in./Rada, C-501/21 P | Shindler i in./Rada i C-502/21 P | Price/Rada, chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2023-06/cp230101pl.pdf
dostęp na dzień 20.06.2023 r.

KWESTIA REKOMPENSATY DLA PRYWATNYCH PRZWOŹNIKÓW TRAFI PRZED TSUE

TSUE będzie musiał zająć stanowisko w kwestii uwzględnienia w podstawie opodatkowania VAT rekompensaty dla prywatnych przewoźników z uwagi na poniesioną przez prywatnych przewoźników, wyrównującą stratę z uwagi na ceny ustalone przez samorząd. NSA postanowieniem z dnia 16 czerwca 2023 r. sygn. akt I FSK 535/20 zawiesił postępowanie i zadał pytanie prejudycjalne, czy takie samorządowe rekompensaty są związane w sposób bezpośredni z ceną świadczenia usługi, w świetle art. 73 unijnej dyrektywy VAT. NSA zawiesił postępowanie w sprawach I FKS 401/20

Za: M. Szulo, "Spór o dofinansowanie dla przewoźników trafi do TSUE" [W:] "Dziennik Gazeta Prawna" z dnia 19 czerwca 2023 r. nr 116 (6030), s.B4.

WYGRANA W LOTTO W USA OPODATKOWANA RÓWNIEŻ... W POLSCE

Dlaczego stanowisko Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej wyrażonej w interpretacji indywidualnej z 7 czerwca 2023 r., sygn. 114-KDIP3-2.4011.1034.2021.12.MG dziwi? Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 9 listopada 2021 r. (sygn. akt II FSK 454/19) był innego zdania co do ciężaru opodatkowania. NSA wskazał, że proporcjonalnie można odliczyć w Polsce sumę wszystkich podatków dochodowych zapłaconych w Stanach Zjednoczonych, a więc zarówno daniny federalne, jak i stanowe.

Zgodnie ze stanowiskiem Dyrektora KIS, zwycięzca amerykańskiej loterii zapłaci w Polsce podatek dochodowy od wygranej. Pomniejszy go proporcjonalnie tylko o zapłaconą za granicą kwotę podatku federalnego – stwierdził dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

Za: M. Szulo, "Podatek dochodowy od wygranej: Zagraniczna danina lokalna nie do odliczenia" [W:] "Dziennik Gazeta Prawna" z dnia 19 czerwca 2023 r. nr 116 (6030), s.B4.

źródło: Canva

NIEPRAWIDŁOWA IMPLEMENTACJA DYREKTYWY W KODEKSIE PRACY?

Nowelizacja Kodeksu Pracy budzi w dalszym ciągu zastrzeżenia i pytania. Pojawiają się wątpliwości co do szkoleń, na które pracodawca kieruje pracownika, jak i samych umów o pracę. W świetle znowelizowanego art. 25 § 2 (2) K.P., umowę o pracę na okres próbny zawiera się na okres nieprzekraczający:

- 1) 1 miesiąca - w przypadku zamiaru zawarcia umowy o pracę na czas określony krótszy niż 6 miesięcy;
- 2) 2 miesiące - w przypadku zamiaru zawarcia umowy o pracę na czas określony wynoszący co najmniej 6 miesięcy i krótszy niż 12 miesięcy. Jak wskazują prof. Uł. dr hab. Małgorzata Kurzynoga oraz dr hab. Daniel Książek, Przepisy o okresie próbnym nieprawidłowo implementowano do kodeksu. Radcowie prawni wskazują, że brak zmian w art. 25 nie byłby sprzeczny z art. 8 ust. 2 dyrektywy.

Wskazuje to na niezrozumienie sensu przepisów dyrektywy 2019/1158 – art. 8 ust. 2 reguluje zależność długości okresu próbnego od długości trwania umowy o pracę na czas określony.

Zależy to w dużej mierze od przyjętego przez państwo modelu okresu próbnego – w UE występuje model zaliczania okresu próbnego do czasu trwania umowy oraz przyjęty w Polsce – zawierania odrębnej umowy obejmującej okres próbny, który jest

źródło: Canva

okresem niezależnym od dalszego okresu pracownika.

Regulacja z dyrektywy odnosi się do pierwszego modelu – gdy okres próbny stanowi część okresu ze stosunku pracy. Ustawodawca unijny miał na celu ograniczenie okresu niepewności u pracowników, a nie nałożenie obowiązku na pracodawcę – podobnie jak w uzasadnianiu do konieczności uzasadnienia wypowiedzenia umowy na czas określony, co stanowi nadmierne obciążenie pracodawcy.

Należy w tym miejscu wskazać, że "przepisy nie określają wzoru umów na okres próbny, czas określony lub nieokreślony. Tym samym pracodawca sporządzający daną umowę powinien uwzględnić w niej zapisy wynikające z przepisów ustawy".

Za:

1) R. Godlewski [w:] Prawo budowlane. Komentarz, red. D. Sypniewski, Warszawa 2022, art. 52. <https://sip.lex.pl/#/commentary/587900008/697448?keyword=sypniewski%20prawo%20budowlane&tochHit=1&cm=SFIRST> dostęp: 20.06.2023 r.

2) M. Ambroziewicz, Umowa na czas próbny - odpowiedź na pytanie w Systemie Legalis, <https://sip.legalis.pl/document-full.seam?documentId=mjuwelrsgydimzsgq4ta&refSource=guide>, dostęp: 20.06.2023 r.

USTAWA O ZWALCZANIU NADUŻYĆ W KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ UCHWALONA

Zjawisko spoofingu i smishingu stanowią coraz powszechniejsze zagrożenie dla każdego z nas.

Ustawa ma nakładać m.in. na operatorów obowiązek blokowania wiadomości, które będą pobierać z prowadzonego przez Zespół Reagowania Na Nielegalne Treści w Internecie w ramach Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej (CSIRT NASK) wykazu napisów zastrzeżonych dla podmiotów publicznych, a także wobec dostawców poczty elektronicznej w celu stosowania określonych mechanizmów uwierzytelniania.

źródło: Canva

Za:
1) M. Szulc, "Operatorzy przypilnują, by nikt nie podszył się pod urząd" [W:] "Dziennik Gazeta Prawna" z dnia 19 czerwca 2023 r. nr 116 (6030), s.B7.

SPOOFING A SMISHING

źródło: Canva

Spoofing - to celowe podszywanie się pod inne osoby lub podmioty w celu pozyskania danych. Może być to nieuprawnione posłużenie się przy połączeniu głosowym informacją adresową wskazującą na inny podmiot, polegające na przykład na wyświetlaniu się np. numerów należących do urzędów, policji czy osób należących do osób z listy kontaktów. Spoofing pojawia się również na portalach ogłoszeniowych typu OLX. Na zjawisko spoofingu mogą być narażone również osoby korzystające z poczty firmowej.

Smishing, czyli fałszywe wiadomości SMS to jeden z rodzajów phishingu, na który jesteśmy narażeni każdego dnia. Przykładem są dołączane do wiadomości linki (czyli adresy URL) prowadzących do fałszywych stron logowania, które są łudząco podobne do tych prawdziwych. Zazwyczaj są to strony wykorzystujące wizerunek banku, firm kurierskich, instytucji państwowych, a także bramki płatności. Często przypadkiem są chociażby wiadomości nt. dopłat do faktur za prąd.

Za:
"1) M. Szulc, "Operatorzy przypilnują, by nikt nie podszył się pod urząd" [W:] "Dziennik Gazeta Prawna" z dnia 19 czerwca 2023 r. nr 116 (6030), s.B7.
2) T. Łuzak, "Spoofing - co to jest? Jak się przed nim bronić?" <https://www.netia.pl/pl/srednie-i-duze-firmy/youtro-strefa-wiedzy/co-to-jest-spoofing>, dostęp na dzień 19.06.2023 r.
3) Ministerstwo Cyfryzacji, "Uwaga Smishing!", <https://www.gov.pl/web/cyfryzacja/smishing>, dostęp na dzień 19.06.2023 r.

KARY ZA PARKOWANIE BEZ BILETU NALEŻY OWATOWAĆ

Linia orzecznicza zarówno polskich sądów administracyjnych, w tym NSA, jak i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej są zgodne w interpretacji kary jako opłaty (wynagrodzenia) za niedozwolone użytkowanie.

NSA udzielił odpowiedzi na pytanie, czy opłata za zgubienie biletu parkingowego, kara za pozostawienie pojazdu na terenie parkingu po upływie doby parkingowej, kara za pozostawienie pojazdu poza miejscem wyznaczonym do parkowania, kara za niezastosowanie się polecenia osób kontrolujących lub obsługi parkingu, podlegają opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług?

W wyroku z dnia 21 czerwca 2018 r., sygn. akt I FSK 954/16 NSA stwierdził, że opłatę za pozostawienie pojazdu na terenie parkingu zarządzanego przez samorządową jednostkę budżetową traktuje się jako wynagrodzenie za usługę w rozumieniu art. 8 ust. 1 u.p.t.u. Sąd wskazał, że „(...)w sytuacji takiej dochodzi do bezumownego już korzystania przez parkującego pojazd z obiektu użyteczności publicznej, jakim jest parking, za ustaloną w regulaminie opłatą korzystania z tego parkingu w tej formie, stanowiącą ekwiwalent za świadczoną w ten sposób usługę przez zarządzającego tym obiektem”. Podobnie stwierdził TSU w wyroku z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie C-90/20 (Apcoa Parking Denmark).

źródło: Canva

Do wskazanej ścieżki przychylił się również szef Krajowej Administracji Sądowej, zmieniając trzy interpretacje indywidualne.

Pozostając w temacie płatnego parkowania należy również pamiętać, że w przypadku niewystarczającego oznaczenia strefy płatnego parkowania i miejsc postojowych opłata za parkowanie nie przysługuje, co potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29 maja 2020 r., sygn. akt I GSK 1655/19. NSA wskazał, że nieopłacony postój w strefie płatnego parkowania to taki postój, który odbywa się w miejscu wyznaczonym znakami pionowymi i poziomymi, co stanowi realizację stanowi realizację też uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie II GPS 2/17.

Za:

1) A. Pokojska, Kary za brak biletu parkingowego są z VAT [W:] Dziennik Gazeta Prawna, 5 czerwca 2023 r., nr 107 (6021)

2) Wyrok NSA z 29.05.2020 r., I GSK 1655/19, LEX nr 3047275.

WROCŁAWSKI MONITOR ORZECZNICZY

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia
30 maja 2023 r., sygn. akt I SA/Wr 537/22

Przedmiotem skargi D. sp. z o.o. z siedzibą we W. jest interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (dalej: Dyrektor KIS, DKIS, organ interpretujący) z dnia 6 czerwca 2022 r., Nr 0111-KDIB1-1.4010.135.2022.1.AND, w przedmiocie podatku dochodowego od osób prawnych.

Pytanie: Czy w przypadku otrzymania przez wnioskodawczynię wpłaty w pełnej wysokości na poczet dostaw towarów planowanych w następnych okresach sprawozdawczych, wnioskodawczyni powinna rozpoznać przychód podatkowy na podstawie art. 12 ust. 3a w związku z art. 12 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1800 z późn. zm., dalej: u.p.d.o.p.) w dacie dostawy towarów, nie później niż w dniu wystawienia faktury?

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe: skarżąca jest osobą prawną, prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży perfum i kosmetyków, którą to sprzedaż zamierza prowadzić między innymi za pośrednictwem sklepu internetowego. Jedynym sposobem dokonania zakupów w sklepie internetowym będzie złożenie zamówienia i dokonanie wpłaty środków w pełnej wysokości "z góry", tj. przed realizacją dostawy towarów, w szczególności planowanych w okresie rozliczeniowym następującym po okresie dokonania wpłaty. W regulaminie sklepu internetowego zawarto postanowienie, zgodnie z którym otrzymane przez spółkę kwoty płatności będą traktowane jako otrzymane na poczet realizacji zamówienia i będą podlegały rozliczeniu. Regulamin przewiduje też procedurę zwrotu wpłaconych środków w pewnych okolicznościach.

Skargę WSA oddalił wskazując, że "przedmiotowy przepis wskazuje zatem, że o powstaniu przychodu podatkowego decyduje, co do zasady, dzień wydania rzeczy, zbycia prawa majątkowego lub wykonania usługi. Jeśli jednak podatnik przed tym dniem wystawił fakturę lub otrzymał należność, to przychód powstaje w tym dniu, czyli przed dokonaniem wydania rzeczy, zbyciem prawa majątkowego czy wykonaniem usługi. Podkreślić jeszcze raz należy, iż na gruncie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych przychód powinien cechować się definitywnością i określonością. Zatem za przychód podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym może być uznany tylko definitywny i trwały przyrost majątkowy. Jako przychód powinno się traktować przysporzenia majątkowe o charakterze trwałym, których rzeczywiste otrzymanie, a w niektórych przypadkach już sam fakt, że są należne, powoduje powstanie obowiązku podatkowego w podatku dochodowym.

W związku z powyższym wpłata związana z zamówieniem towaru w sklepie internetowym stanowi przychód podatkowy skarżącej uzyskany w momencie sprzedaży, o którym mowa w art. 12 ust. 3a u.p.d.o.p., moment ten następuje jako pierwszy i wyprzedza wydanie rzeczy (towaru)".

Za:

1) Wyrok WSA we Wrocławiu z 30.05.2023 r., I SA/Wr 537/22, LEX nr 3568977.

2) M. Szulc, "Wypłata całej ceny za zamówiony towar to nie zaliczka" [W:] "Dziennik Gazeta Prawna" z dnia 19 czerwca 2023 r. nr 116 (6030), s.B4.

źródło: Canva

źródło: Canva

PIERWSZA WSPÓLNOTA Z NAŁOŻONĄ KARĄ ZA NARUSZENIE DANYCH

DECYZJA PUODO DKN.51.31.2021 Z 7 LUTEGO 2023 R.

Prezes UODO nałożył na Wspólnotę Mieszkaniową administracyjną karę pieniężną w wysokości 1 556,28 PLN.

PUODO wszczął wobec wspólnoty postępowanie administracyjne na podstawie anonimowego z donosu. Sprawa dotyczyła możliwości wycieku danych w związku z kradzieżą dokumentów z mieszkania zarządcy.

Zarządca potwierdził, że świadczy na rzecz Wspólnoty usługi z zakresu administrowania nieruchomościami oraz że w lutym 2020 r. doszło do kradzieży dokumentacji Wspólnoty, zawierającej następujące kategorie danych osobowych: „(...) imiona i nazwiska poszczególnych właścicieli, adresy zamieszkań, nr kont, z których właściciele uiszczali opłaty czynszowe, dane firm wykonujących usługi na tym budynku (...)”. Zarządca Wspólnoty przekazał również, że „(...) [s]prawa została zgłoszona na [P]olicję (...)”, zaś „(...) sprawą kradzieży dokumentów zajmuje się Prokuratura w B. (...)”.

Jednym z naruszeń administratora było niezgłoszenie naruszenia ochrony danych osobowych organowi nadzorczemu. Ryzyko negatywnych konsekwencji dla członków wspólnoty było więcej niż mało prawdopodobne, w związku z czym administrator miał obowiązek zawiadomienia organu nadzorczego o naruszeniu danych osobowych. W tej sprawie wspólnota nie tylko nie zawiadomiła organu nadzorczego o naruszeniu danych osobowych wszystkich swoich członków, ale także nie poinformowała dwóch osób, których dane były przetwarzane na skradzionej kserokopii aktu notarialnego dotyczącego ich majątku. W ocenie organu w związku z zaistniałym naruszeniem ochrony danych osobowych doszło do wysokiego ryzyka naruszenia praw i wolności tych osób, co wiąże się z koniecznością ich zawiadomienia. Organ nadzorczy wezwał do poinformowania, czy w związku z zaistnieniem przedmiotowego naruszenia ochrony danych osobowych członków Wspólnoty przeprowadzona została analiza ryzyka naruszenia praw lub wolności tych osób, a w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, o przedstawienie wyników dokonanej przez Wspólnotę analizy. PUODO wskazał, że z uwagi na to, że wspólnota jest administratorem danych osobowych przynależnych do niej członków, konieczne było dokonanie analizy ryzyk wiążącej się z naruszeniem ochrony danych osobowych dla tej konkretnej sytuacji. PUODO wskazał również, że niedopuszczalne jest, aby w przypadku wycieku numerów PESEL, które pozwalają na jednoznaczną identyfikację osób fizycznych, podlegającą naruszeniu art. 87 RODO.

Jak wskazuje Paweł Fajgielski, prawodawca unijny wprowadził omawianą regulację, mając na uwadze fakt, iż wykorzystywanie uniwersalnych identyfikatorów osobowych może stwarzać różnego rodzaju zagrożenia w sferze ochrony danych osobowych. Stosowanie uniwersalnych identyfikatorów osobowych umożliwia lub ułatwia integrację zbiorów danych, tworzenie bardzo dużych baz poprzez łączenie różnych zasobów, gdzie łącznikiem jest uniwersalny identyfikator. Korzystanie z uniwersalnych identyfikatorów osobowych pozwala także tworzyć profile osobowościowe, które mogą stanowić ingerencję w sferę prywatności.

PUODO wskazał również, że zgłoszenie policji przez jednego z właścicieli danych osobowych zawartych w wykradzionym akcie notarialnym nie zwalnia wspólnoty od konieczności wystosowania zindywidualizowanego komunikatu w formie pisemnej.

Realizacja obowiązku z artykułu 34 RODO, tj. zawiadomienie osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych ma na celu również realizowanie zasady przejrzystości, która nie została zrealizowana w momencie braku powiadomienia przez wspólnotę dwóch osób, których dane znajdowały się na kserokopii aktu notarialnego, przez co również nie mogły przeciwdziałać ewentualnym naruszeniom od momentu wykradzenia aktu.

PUODO podkreślił również, że powoływanie się na brak znajomości RODO przez administratora, tj. wspólnotę jest indyferentne prawnie.

Ponadto wspólnota nie dokonała weryfikacji, czy zarządca dysponował wystarczającymi gwarancjami umożliwiającymi mu wdrożenie przetwarzania RODO za pomocą środków technicznych i organizacyjnych.

Za: 1) Decyzja PUODO DKN.5131.31.2021 z dnia 7 lutego 2023 r. <https://uodo.gov.pl/decyzje/DKN.5131.31.2021>, dostęp: 20.06.2023 r.
2) P. Fajgielski [W:] Komentarz do rozporządzenia nr 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE [ogólne rozporządzenie o ochronie danych] [w:] Ogólne rozporządzenie o ochronie danych. Ustawa o ochronie danych osobowych. Komentarz, wyd. II, Warszawa 2022, art. 87.
3) P. Brogowski, Pierwsza kara nałożona na wspólnotę mieszkaniową przez Prezesa UODO [W:] Wspólnota. Pismo samorządu terytorialnego, nr 10/1380, 20 maja 2023, s. 4-9